

[Bertel Dahlgaard.]

initiativ med henblik på de spørgsmål, vi berører her i dag, og det var et meget stærkt initiativ, dette boligudvalg tog, idet vi tilkaldte finansministeren og indenrigsministeren, tog ud i marken og besøgte forskellige problemer i relation til disse forhold sammen med jordlovsudvalgets daværende formand. Det blev sagt så stærkt, som noget nogen-sinde er sagt til en administration, hvilken grundværdimæssig udvikling vi stod overfor i København og navnlig i Københavns omegn i de kommende år, og af hvor stor vigtighed det ville være, hvis staten direkte gik ind i en fremsynet jordpolitik. Det er utalte millioner, som der kunne have været sikret samfundets fælles eje, og som nu er gået i de forkerte lommer. Nå, vi skal vist alle være rede til at undskylde meget i de år; vi må jo ikke glemme, at det var i 1942—43, hvor tankerne hjemme var optaget af de alvorligste ting; det kan jo også undskylde meget i forhold til de ministre, det her drejer sig om.

Når det ærede medlem hr. Kristen Amby ligesom bebrejdede mig, at jeg ikke havde henvendt mig til medlemmerne af dette udvalg, inden jeg fremsatte dette forslag på mit partis vegne, skal jeg ærlig talt sige, at jeg er ikke sikker på, at der ikke er lidt i det ærede medlems bebrejdelse. Det kan godt være, jeg burde have gjort det. Jeg må sige, at det ikke har strejft min tanke, idet min tankegang har været rettet mod ministeriet, og jeg vidste, at ministeriet ikke ville fremsætte forslaget. Det er meget muligt, at jeg burde have gjort noget sådant, men jeg skal til gengæld love det ærede medlem hr. Kristen Amby, at jeg ikke skal tiltage mig nogen prioritet i denne sag fremfor det ærede medlem og andre repræsentanter for partierne, forudsat selvfølgelig at man nu handler, sådan som udvalgets betænkning gav anledning til at tro at alle ville gøre det.

Holger Eriksen: Jeg er aldeles ikke uenig med det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i den beskrivelse, han gav af den tragedie, som tilflytningen på en vis måde har været for byerne; men jeg synes, at det kun har tilknytning til det spørgsmål, hvorvidt grundværdistigningsafgiften skal tilfalde stat eller kommune, og det problem er jeg til enhver tid parat til at diskutere. Mine indvendinger gik ud på, at det forekom mig irrationelt, at man sagde, at grundværdistigningen skulle tilfalde kommunerne for de forholdsvis få grundarealer, som de selv på et eller andet tidspunkt har været herrer over, men derimod aldeles ikke for alle de øvrige grundarealer, som man må

formode at der sker en tilsvarende grundværdistigning for. Det bliver endnu værre, hvis man tænker sig, at en kommune eller en by ligger og foretager store grundopkøb ude i nabokommunerne, og det er netop det, der sker; København køber grunde i meget stor stil i nabokommunerne, og jeg kender andre store købstæder, der gør det samme. Lad os tænke os, at der vokser en bebyggelse op på disse grundarealer; alle de omkostninger, som det ærede medlem opererede med, vil tilfalde den kommune, hvori de pågældende arealer ligger, medens det derimod bliver den købstad, der har været klog nok til på et givet tidspunkt at foretage opkøbene, som får fordelene ved grundværdistigningen. Jeg tror, at det ærede medlem, når han kommer til at tænke over det, vil indrømme, at der er noget irrationelt i det. Men det kan vi jo diskutere i udvalget.

Så har jeg kun en eneste bemærkning til det ærede medlem hr. Kristen Amby, som rettede en henstilling til finansministeren om med hensyn til selve grundværdistigningsspørgsmålet at tage tanken om en hvilende grundskyld op. Det var rimeligt, hvis det ærede medlem havde rettet denne henstilling for et halvt år siden. Det ærede medlem har imidlertid været i udlændighed nu i en temmelig lang periode og har derfor ikke kunnet følge med i, hvad der er sket; ellers ville det ærede medlem have vidst, at finansministeren har stillet et sådant ændringsforslag i det udvalg, der behandler lovforslaget om grundstigningsskyld.

Formanden: Det ærede medlem hr. Kristen Amby har ordet for en kort bemærkning.

Kristen Amby: Jeg beklager, at jeg ikke har fået læst hele min lektie igennem, det burde jeg selvfølgelig have gjort. Henstillingen fra mig vedrørende hvilende grundskyld kom for et år siden, da vi behandlede loven om grundstigningsskyld. Men jeg kan kun være den pågældende højtærede minister taknemlig for, at han allerede af sig selv har rettet sig efter denne henstilling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Eriksen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.